

הרוזן באבסטרו והתחרות יום דניאל הקדוש.

שיסתיר את העובדה שאינני יודע לבשל, אגמול לך ביד נדיבה."

המכשף מירימאו חשב רגע ואמר: "הרוזן באבסטרו, אציע לך ירק, שיביס כל אחר ותוסיף אותו למנה כלשהי הוא יהפוך אותה לחוויה בלתי נשכחת. בתמורה אני מבקש רק את עץ הלימון המרוקאי, שגדל בפינת גנך." הרוזן באבסטרו לא שם לב אף פעם שבגנו גדל לימון מרוקאי, והסכים ללא בעיות.

המכשף מירימאו גלה לרוזן שראה ירק נדיר מאוד באזור מרוחק של הממלכה. טעמו יכול להקסים כל אחד ואחד, והוא לפת-על. לפת זו גדלה במרחק של עשרים יום רכיבה על סוס. אך הנה בעיה: אין די זמן כדי לרכב לשם הלך ושוב.

הרוזן קרא למהיר ביותר של אנשיו, הנאמן ברדו. ברדו אמר: "רוזן, אל תדאג, אני יודע איך לבצע את המשימה. אשוב בזמן עם לפת-על כדי שתנצח בתחרות!"

הוא שם אוכף על מנואלה, סוסת המרוץ שלו ודהר לכיוון המקום בו נראה הירק.

בממלכת טאל הטאליים חי פעם רוזן בשם באבסטרו. הוא היה להוט אחר נשק ותחרויות ומעל לכל, כמו כל יתר האצילים בממלכה, אחר מאכלים. ביום של דניאל הקדוש, העושה טוב לכל כרס, כפי שאומרת המימרה, רבים דנו בתחרות המטבח של יום דניאל הקדוש, וכל האצילים שאפו לניצחון בכל מאודם.

הרוזן באבסטרו, שזה שנים חלם על הניצחון בתחרות זו, אך לא ידע כלל לבשל, החליט להיעזר במכשף מירימאו, המפורסם בכך שהכיר את כל הירקות הקיימים על פני כדור הארץ.

הוא חשב: "המכשף ודאי ידע לתת לי עצה מתאימה על מנת לנצח בתחרות!"

המכשף חי ביער בבקתה עשויה כרובית. הרוזן באבסטרו הגיע לשם, נכנס דרך דלת הכרפס, ומצא את המכשף במיטה עשויה עלי חסה.

אמר הרוזן: "מכשף מירימאו, הבישול אינו הצד החזק שלי, אך אם לא אנצח השנה ביום דניאל הקדוש, כל הממלכה תצחק ממני. כך יעשה במיוחד אויבי המר ביותר הדוכס גפרדונה. אם תציע לי ירק

על פי הוראות שקיבל מהמכשף מירימאו עבר ברדו ביצות, יערות עד ובתי קברות ואחרי תשע עשר יום הגיע אל היעד. לפתות-על גדלו שם בשפע. ברדו לקח שניים מהם. אחת שם בשק והשניה נתן לאכול לסוסה מנואלה. עיניה של הסוסה קרנו מהנאה. בראותו כך, שם ברדו חתיכה של לפת-על לחוט, חזק אותו בראש מקל ארוך והשעין אותו על ראש הסוסה, כך שמנואלה תמיד ראתה את הירק לפניה, אך לא יכלה לנגוס בו. לקח לסוסה רק יום אחד ולילה אחד על מנת לעבור את הדרך כך חזרו בזמן לתחרות הבישול. הגיע יום התחרות וכל האצילים המתחרים באו לארמון המלך. הדוכס גפרדונה זעה את לפת-העל בצלחת ששם הרוזן באבסטרו על שולחן השופטים. הוא ראה את הירק הזה בספר בישול ישן שבספרייתו. "המטעמים הטובים ביותר של העולם הזה והעולם האחר" כך הללו שם את הירק הזה. חשב הדוכס: "הירק המיוחד הזה יביא נצחון בטוח לרוזן באבסטרו!"

מאיטלקית מרים דביר

כאשר ירד הלילה התגנב הדוכס גפרדונה אל המזווה, לקח את לפת-על והסתיר אותה מתחת לאוכף של סוסו. בבוקר, כאשר ברדו בא לאורווה על מנת לתת חציר לסוסים, ראה את סוסת המרוץ שלו, מנואלה, שפרצופה מופנה לתא אורוות שכן. הוא חשב: "רק לפת-על יכולה לגרום להסבת תשומת לבה של הסוסה." הוא חיפש ומצא את השורש ובמקומו שם לפת אחרת, אך ניקב אותה וטפטף לתוכה קצת מיץ של לענה מרה. טעם לפת-על הקסימה את כל השופטים. הראשון מכולם היה המלך שכינה את הרוזן באבסטרו כטבח של המאה. הכינו חגיגה גדולה, אכלו חזיר-בר ממולא בחתיכות לפת-על וכולם חיו מאושרים ושבעי רצון. הרוזן זכר את הבטחתו, קרא למכשף מירימאו אל הארמון והלימון המרוקאי הפך במהרה לארון ספרים נהדר. מי שרוצה לראותו, יודע איפה למצוא אותו!